

man, at et flertal er et flertal, og så er en aftale ikke længere en aftale. Ingen møder og ingen forhandlinger, man tilsidesætter den bare.

Jeg har haft en brevveksling med ministeren, som ordførerne har fået kopi af, om det her spørgsmål, og det væsentligste argument, ministeren har for at sige, at dette ikke er en overtrædelse af en indgået aftale, er, at det her spørgsmål nok er omfattet af de love, vi aftalte, men det står ikke direkte i den tekst, der blev indgået aftale om, inden lovforslagene blev fremsat og behandlet på normal måde i Folketinget.

Det er jo en ny fortolkning af aftaler og forlig. En aftale og et forlig er jo ikke bare den forligstekst, der ligger, det er også de love, man er enige om, og som man går igennem med en tættekam med hensyn til bemærkninger og enkeltheder. Der er altså her tale om et direkte brud på en indgået aftale.

Fire partier har bedt om det, to partier siger nej, men fordi de to partier sammen med et parti uden for forligskredsen har et flertal, siger man, at så kan man bare sætte sig ud over det og behøver egentlig ikke at tage forhandlinger med Folketingets partier. Vi forstår måske godt, hvorfor en stor virksomhed på Esplanaden har ønske om at have voldgift, når det drejer sig om aftaler med den nuværende regering.

Jeg synes, det er dybt beklageligt. Det plejer altid at være sådan, at er vi uenige om en aftaletekst, så mødes vi, så taler vi om tingene, og så prøver vi at finde hinanden, og hvis fire partier ud af seks mener, at der er tale om aftalebrud, så plejer man, selv om man ikke er enig, at respektere det. Det gjorde tidligere regeringer. Det synes jeg også at den nuværende regering skal gøre.

Må jeg slutte med at sige, at det her spørgsmål ikke er ligegyldigt. Det har været et bærende princip i dansk energipolitik, at alle de steder, hvor man kunne gøre det, burde man udnytte den kraft-varme-fordel, der lå i, at man ikke bare producerede varme, men også producerede elektricitet. Det har ført til decentrale kraft-varme-anlæg, og det har ført til, at en lang række industrivirksomheder har etableret industriel kraft-varme. Nu vil regeringen stoppe hele den aktivitet ved ikke mere at give disse produktionsstilskud til nye anlæg, sådan at det dør ud med dem, der er der i øjeblikket.

Det er derfor ikke et uvæsentligt punkt. Det er ikke mange penge, det drejer sig om, men det er et oplagt punkt i den danske energipolitik, som vi har en aftale om, og jeg må indtrængen-

de bede om, at ministeren nu bruger den lejlighed, som et fornyet udvalgsarbejde giver ham mulighed for, til at tage det møde med forligspartierne, aftalepartierne. Lad os gå det ordentligt igennem, se, om vi kan finde en aftale, og hvis ministeren ikke kan finde en aftale med os om at ændre den indgåede aftale, at han så respekterer den aftale, der er gældende på det her område.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Auken, at vi har haft et samråd, hvor vi brugte 1 time på at diskutere det her problem. Regeringen ser ingen forligsmæssig sammenhæng mellem elproduktionstilskuddet og andre vilkår for industriel kraft-varme. Vi mener klart, at man skal se de enkelte vilkår hver for sig.

Det med, at det skulle dø ud med industriel kraft-varme, er et postulat, som jeg ikke mener har hold i virkeligheden. Vi ved selv, at det bl.a. er gartnere og lignende, der har modtaget de her tilskud, og der er intet, der tilsiger, at en udvikling skulle stoppe, fordi de ikke får de her ekstra penge.

Med hensyn til forligsbruddet, som påstået af hr. Svend Auken, kan jeg sige, at der har jo heller ikke været enighed om CO₂-afgiften til erhvervslivet, anlægstilskuddet til industriel kraft-varme, som jo også påvirker industrielle egenproducenter.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Den lov, vi her ændrer, er omfattet af energireformen – derom er der ingen tvivl. De ting, som ministeren nævnte til sidst, er ikke omfattet. Derfor siger vi heller ikke, at der var aftalebrud sidste år, da man afskaffede anlægstilskuddene. De er ikke omfattet af love, der ligger i energireformen.

Kl. 13.30

Ministeren refererer til et samråd, og det er hans gode ret. Hvad var det, der skete under det samråd? Det var, at vi fremførte vores synspunkter og bad om en forhandling mellem forligspartierne. Hvad var ministerens svar? Det var at sige, at det så han ingen grund til.

Derfor er det, jeg her benytter andenbehandlingen til at sige til ministeren, at enhver anstændig parlamentarisk praksis tilsiger, at hvis fire partier ud af seks mener, at der er tale om et aftaleemne, hvor det konkrete forslag indebærer